

2 Podle novějších názorů, založených na molekulárněgenetických poznacích, patří kytovci přímo mezi sudokopytníky. Známa běluha (*Delphinapterus leucas*)

genomu neandertálců. Tabulka nebo grafické schéma mohou být v některých případech názornější než sebelepší text.

Hodnocený výběr znalostí různých věd s důrazem na evoluci výmluvně dokazu-

jící, že život je přece jen víc než fyzikálně-chemická záležitost, dobře doplňuje několik vysloveně zdařilých publikací, které o evoluci vyšly nedávno v češtině. Rozhodně stojí za přečtení, a to nejen při krácení času na palubě letadla.

HarperCollins Publishers, New York 2016, 388 str.

3 Přenosná rakovina tváře drasticky snížila početnost tasmánského masožravého vačnatce ďábla medvědovitého (*Sarcophilus harrisi*). Zdá se ale, že v oblastech výskytu nemoci se u ďáblů vyvinula překvapivě rychle účinná obranná reakce. Snímky J. Plesníka

Internetové knihkupectví Amazon nabízí publikaci od 9,30 USD.

Richard Koritta

Opětovný výskyt náprstníku červeného v Pražské kotlině

Náprstník červený (*Digitalis purpurea*) je v České republice považován za nepůvodní druh. Vyskytuje se roztroušeně až hojně v horách a chladnějších pahorkatinách, do nížin a teplejších pahorkatin (termofytika) zasahuje ale jen výjimečně. V Květeně ČR je uváděn pouze z pěti fytogeografických okresů termofytika a není zde žádná zmínka o výskytu v Pražské kotlině. O to překvapivější je informace, že po 23 letech se znovu objevil na uměle zalesněné stráni nad říčkou Rokytkou v pražské Libni.

Místo výskytu je někdejší ovocný sad v železničním zářezu, na což dodnes upomínají i přes 100 let staré ovocné dřevi-

ny, mezi nimiž dominují usychající třešně a v nižších partiích lísky, místy jabloně a ořešáky. Také tu roste mohutný, dnes již pouze jediný přeživší exemplář kaštanovníku setého (*Castanea sativa*). Právě pod ním byly v r. 2017 nalezeny nejprve čtyři bílé kvetoucí exempláře náprstníku červeného. Od r. 1994 až dosud jsem je tu nespatriil. Náprstník zde roste přibližně na 4 m² v odhadem 25 exemplářích. Během mé návštěvy jich 8 kvetlo. Všechny rostliny měly květy bílé s výjimkou dvou jedinců, kteří měli květy syté růžové.

Z minulosti této lokality mohou potvrdit častý výskyt morušovníku bílého (*Morus*

alba), jenž byl v nedávných letech v místě nálezu náprstníku zcela vymýcen. Současné stromové patro lokality tvoří javor babyka (*Acer campestre*), javor klen (*A. pseudoplatanus*), hlohy (*Crataegus* spp.), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a jilm habrolistý (*Ulmus minor*). V bylinném patře se uplatňují zejména nitrofilní druhy třídy *Galio-Urticetea*, jako bršlice kozí noha (*Aegopodium podagraria*), kerblík lesní (*Anthriscus sylvestris*), krabilice mámivá (*Chaerophyllum temulum*), vlaštovičník větší (*Chelidonium majus*), kuklík městský (*Geum urbanum*), netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), kapustka obecná (*Lapsana communis*) a kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*). Roztroušeně se tu vyskytuje i pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*) a krtičník hlíznatý (*Scrophularia nodosa*).

Bez zajímavosti není ani šíření invazních druhů v bezprostřední blízkosti místa výskytu náprstníku, a to hlavně křídlatky české (*Reynoutria xbohemica*), pajasanu žláznatého (*Ailanthus altissima*), v menší míře po toku Rokytky javoru jasanolistého (*A. negundo*) a štětičky větší (*Virga strigosa*). Na příkrém svahu pod železniční tratí se dlouhodobě rozrůstá trnovník akát (*Robinia pseudoacacia*), při jeho úpatí se hojně uplatňuje zlatobýl kanadský (*Solidago canadensis*) a spáry mezi silnicí a železničním zářezem úspěšně osídlila komanice bílá (*Melilotus albus*). Ze závěru vyplývá, že říčka Rokytká se v posledních 20 letech stala významným zdrojem šíření invazních druhů rostlin na území Prahy.

1 a 2 Bělokvětý exemplář náprstníku červeného (*Digitalis purpurea*) v Praze-Libni (obr. 1). Skupina náprstníků červených na lesní světlině v železničním zářezu nad říčkou Rokytkou těsně sousedí se silnicí propojující Libeň a Vysočany (2). Červen 2017. Snímky R. Koritty

